

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De Fontibus Doctrinae moralis. II. De praecipuis
ejusdem Fundamentis. III. De Peccatis. IV. De Legibus. V. De summario
dilectionis Praecepto. VI. De primo decalogi Praecepto. VII. De secundi
decalogi Praecepto

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput VII. Invidiae notio, variique modi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53562](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53562)

CAPUT VII.

Invidiæ notio, variique modi.

Invidia (inquit sanctus Thomas 2. 2. *quæst.* 3. art. 1.) est, *tristitia de bono proximi, pro proprio malum æstimatur, & diminutivum proprii boni.* Porro de bono proximi multipliciter tritari possumus. Primo si aliquod inde malum nobis eventurum timemus; veluti cum aliquis dignitatem quampiam obtinet, unde nobis nosse potest. Secundo de alterius bono tritari possumus, cum hunc æstimamus indignum; sic boni de malorum prosperitate tristantur, quæ tristitia *indignatio* vocatur. Tertio de aliorum bono tritari possumus, quia hoc alii obtinent, & nos caremus; quæ tristitia *zelus* appellatur. Quarto de aliorum bono tristamur, cum aliorum malum dumtaxat cupimus; & hoc vocatur *odium*. Quinto de proximi bono dolere possumus, quia majus eidem bonum optamus; veluti si de temporalis malorum felicitate doleamus, qua in Deum injuriam abutuntur; & hæc tristitia vocatur *contumacia*. Sexto ex zelo tritari possumus, cum vobis gratia indignum beneficio affici videmus. Verum *invidia propria tristitia illa est, quæ ex aliorum*

brorum languor, viriū decrementum, infirmitatum vicissitudo, ac præmatura mors: 3. *Damnum Oeconomix.* Rarius enim suscipitur, minusque succedit labor; minuuntur recepta, augentur expensa; ad ruinam vergunt omnia. Hinc 4. *Creditorum concursus, fervorum gemitus, uxorum lamenta, parvulorum fletus, quia petierunt penem, & non est, qui frangat eis in damnum penem, ac patris confusionem sempiternam.*

rum bono proficiscitur, prout hoc revera, aut
specietenus nostrum imminuit: si tristitia hæc
magna sit, si in voluntate sistat, si ex bono aliquo
exordio oriatur, mortale est peccatum.

Invidiæ malignitatem mirabiliter Sapiens de-
clarat inquiens (*Sap. 2.*): *Invidia diaboli mors
introivit in mundum.* Enim vero ideo primum
hominem dæmon tentavit, quia in eo illum loco
ab initio positum vidit, unde ipse exciderat. Pro-
pter hoc præcipue peccatum, inquit sanctus Au-
gustinus, malus est dæmon, & propter hoc in
æternum punietur: hinc diabolum invidi proprie
imitantur, nihilque magis Evangelii spiritui ad-
versatur, qui caritatis spiritus est, quæ de pro-
ximi bono lætatur, sicut de malo dolet. Carni-
fice alio non est opus, ut invidia puniatur, & ab
illis angue pejus timeatur, qui animi tranquillita-
tem amant. Amatorum mundi hoc vitium est,
qui de illo non cogitant, nec se accusare sunt
solliciti. Fæminis etiam peculiare illud est, quæ
pulehræ haberi, & audire vehementer cupiunt.
De invidia (inquit sanctus Gregorius *Moral.*
lib. 31. cap. 31.) *oritur odium, susurratio, de-
tractio, exultatio in adversis proximi, & afflictio
in prosperis: si grave sit malum proximi, de quo
lætamur, tunc mortale peccatum committi-
mus (a).*

CAPUT

(a) Confessarius apta contra invidiæ livorem re-
media subministraturus Invidio exponere adlabo-
ret. 1. Diabolicam hujus vitii malitiam; nam in-
vidia diaboli mors introivit in orbem terrarum,
imitantur autem eum, qui ex parte illius sunt
(*Sap.*